

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 13.

Z KRAKOWA DNIA 15 LUTEGO 1829 ROKU W NIEDZIELĘ,

— Z Krakowa. —

Dnia 9go b. m. przeniosła się do wieczności z żalem pozostałych dzieci, przyjaciół i krewnych JW. z Siemońskich Hrabina Bobrowska. Ciało iey powieszono zostało do rodzinnego grobu Hrabidw Bobrowskich do Andrychowa, gdzie najwięcey dobroczynności swojej zostawiła śladów, będąc Panią tego ludnego Miasta i Dóbr do niego należących, gdzie w Kościele przed Bogiem zanośiła skryte modły, za pomyślność dajeci swoich, których uszczęśliwiać umiała, i którzy ją nawzajem uszczęśliwiali, za pomyślność dawniey Męża, którego przed kilku miesiącami utraciła, tam zawsze życzyła sobie obok zwłok iego byź pochowaną.

Żadna matka nie może się pochwalić z większym nad te, które ta Pani posiadała cnotami, żadna żona z stałością do męża przywiązaniem i wiernością, żadna przyjaciółka i krewna z większą stałością i szczerością, w przyjaźni dowodach; a dobroczynność utraciła z iey śmiercią, to serce czułe i pełne miłości bliźniego, które zdawało się bić tylko w nię, iedynie dla tej cnoty.

A. S.

Z Warszawy d. 7 Lutego.

Dnia onegdayszego, po upłynionym kwartale od zgonu Błogosławioney pamięci Najjaśniejszey Cesarzowey Maryi, odbyło się w Kaplicy Zamku Królewskiego wielkie żałobne nabożeństwo.

Najjaśniejszy Cesarz i Król postanowieniem z dnia 8/20 Stycznia r. b. naślaskawie mianować raczył JP. Franciszka Danielskiego, Naczelnika Urzędu Pocztowego Nadwornego, Kommissarza Nadzwyczajnego Dyrekcyi Jeneralney Poczty, Referendarzem Stanu Nadzwyczajnym.

Onegdaj odbyło się posiedzenie członków Towarzystwa Oszczędności, na którym najprzód Prezes Henryk Hr. Łubieński, przeczytał zdanie sprawy z całotocznych czynności Deputacyi Towarzystwa, i wystawił stan iego. Przystąpiono potem do wyboru Prezesa, iednego Genzora, i pięciu Członków Deputacyi w miejsce wychodzących. Prezesem potwierdzony został Henryk Hrabia Łubieński. Genzorem Tomasz Hrabia Łubieński dotychczasowy Cenzor. Członkami Deputacyi: PP. Kolian Sliwowski wychodzący Członek Deput. urzędnik w biurze Dyr. Gł. T. K. Z.—

Łódź Drzewkowski Pisarz Dyr. Gł. T. K. Z.
Franciszek Dmochowski. — Edward Hoffmann
Pro. Tr. C. W. M. — Bazyl Ostapowicz
Kassjer D. G. T. K. Z.

Następnie, ni wniosek Deputacyi Towarzystwo postanowiło: 1 aby zaprowadzić Towarzystwo Oszczędności na prowincyi, przez ustanowienie delegacyi. 2 Zmieniono artykuł ustawy stowarzyszenia: aby występujący z Towarzystwa nie dwa od sta od swoich akcyj płacili, lecz tylko w pisowu opłacać byli obowiązani. 3 Zmieniono artykuł ustawy Towarzystwa, nakładający karę na tych, którzy zobowiązawszy się do składek miesięcznych, tychże regularnie nie wnoszą: karę zupełnie nanięto.

Nareczenie postanowiło Towarzystwo, aby fundusze Towarzystwa, dotąd w kasie Dyrekcyi Głównoy T. K. Z. umieszczone, gdy tam nadal pozostać nie będą mogły, w kasie Banku złożone zostały.

Towarzystwo oszczędności w dniu zdawania sprawy, liczyło kapitału swojego w listach zastawnych zł. 1,001,100.

Wykaz Konsumpcyi z całego roku 1838 w mieście Warszawie (z raportów urzędowych.) 139,150 korcy Żyta, — 150,502 Pszenicy, — 12,614 Grochu, — 6570 Gryki, 144,462 Jęczmienia, — 189,638 Owa, — 64,510 fur Siana po 5 cetnarów, — 39,462 fur słomy, — 151,375 fur drzewa, — 16,907 fur węgla, — 21,234 korcy mąki pszenney, 27,174 żytney, — 1909 gryczaney, — 6614 korcy jęczmiany, — 11,353 gryczaney zwyczajney, — 18,853 jęczmienney, — 539,749 sztuk rozmaitego drobiu, — 122,863 garcy masła, — 3890 połci słoniny, — 142,738 kóp jay, — 215,190 sztuk sera różney wielkości, — 39,908 sztuk wołów inclusive krow, — 37,180 wieprzów, — 48,705 cieląt, — 80,271 baranów i t. d., łącznie wydano zł. Pol. 27,097,225.

Z Petersburga d. 9 Stycznia D. K.

Na zapytanie, jak rozumieć należy prawo o uwolnieniu do własności należących chłopów, Rada Państwa udzieliła N y wyżey potwierdzonego zdania, iż uwolniony chłop, jeśli przez wyrok sądowy skazany jest na powrót do poddaństwa, nie powraca do niego, ale płaci za każdą duszę męską w spisie znajdującą się po 400, a za każdą osobę płci żeńskiej po 200 rubli chyba gdyby z żytkaney wolności nie czynił użytku.

Na zapytanie, czy wychowañcy szlachty mogą być przyjmowani do służby cywilney, udzieliła Rada Państwa zdania następującego, dnia 29 Listopada r. z. Najwyżey potwierdzonego: 1) Wychowañcy szlachty, o których pochodzeniu nie ma wiadomości, jak np. podrzutki, dzieci z nieprawego małżeństwa, lub nie wiedzące, czy mają takich krewnych, wtenczas tylko mogą być przyjmowane do służby cywilney, gdy od pogłównego są uwolnione i gdy uczęszczają do szkoły, w której otrzymały jaką klasę. 2) Dzieci, których pochodzenia jest wiadome, należą do stanu swoich rodziców, i jako takie, mogą być przyjmowane do służby cywilney, stosownie do przepisów z dnia 14 Prześniernika 1827 roku.

Rada Państwa za Najwyższem potwierdzeniem postanowiła dnia 4go Listopada r. z., iż w prowincyjach Nadbaltyckich skazana w sądzie kryminalnym strona, nie powinna nic opłacać fiskusowi za jego prace, lub inne jakowe koszta.

Dnia 9go Grudnia r. z. postanowiono, że dzieci dezertorów zagranicą urodzone, za powrotem do Państwa, mają się uważać, jakoby nie należały do żadnego stanu, i albo powinny obrać taki sposób do życia, z którego się opłaca pogłównne, albo wstąpić do wojska.

Gazeta Sankt-Petersburgska z 2go Stycznia umieściła artykuł następujący:

Długo jeszcze naród Rossyjski będzie błogosławił pamięć dobrej swej Monarchini, w Bogu spoczywającej Cesarzowej Maryi Fedorowny. Nasiona wszędzie przez Nią rzucone, a które za Jej żrećia przyniosły już tyle przyjemnych i pożywnych owoców, obietnic i następnym pokoleniom najobfitsze plony, i długo jeszcze wdzięczni synowie Rosyi będą czcili poświęcone Jej popioły, łzami szczerze o żalu. Ta ofiara wdzięczności, złożona pamięci Wielkiej Zmarłej, przez jednego z nawiświecześniejszych naszych ziomków (pozwolono nam go tu wymienić), Prezesa Cesarzkiej Akademii Nauk, Radcę Tajnego Sergiusza Symeonowicza Uwarowa. Pierwej niż wylawszy on swe żale nad grobem błogosławionej pamięci Cesarza Alexandra Pawłowicza i Cesarzowej Elżbiety Alexiawny, w tym nowym ciosie, który oyczygnę ugodził, z właściwem sobie krasomówstwem, wysławił uczucia bólu, którą podziela z nim cała Rosyja. Umieszczamy tu w przekładzie niektóre wyjątki i ogólny układ myśli tego przesłicznego pisma, wydanego w języku Francuzkim, pod tytułem, *a la Memoire de l'Impératrice Marie*. Poręczenie 1828 r. godłem: *Błogosławieni płaczący*. Ewan. Mat. 5 5.

“O jak wielkie i sławne przeznaczenie prawego na tronie! Im rozleglejsza jego moc, im różniczniejże jego obowiązki, tem więcej on znać dote rozkoszy w ten, ażeby niewyczerpanemi szczytami przybliżyć rozciągając się pomiędzy nim a innymi śmiertelnikami przedział. Będąc, iakby, wyżej nad wszystkie przewrotności losu, tem żywiej czuje cierpienia swych bliźnich. Czując całą ważność swojego powołania, iako Pomazaniec Pański, i obywatel, przez ścisłe dopok-

nienie wysokich swych obowiązków, całą ich rozciągłość i trudność, przyznawie to powołanie, które nie sam obierał, i możeby go nie chciał obrac, iako niecoby wyrok Najwyższego, od którego nie może się uchylać, a jeśli niekiedy czuje ciężar swej wielkości, wtedy się pociesza myślą, że też sama Prawica, która na głowę jego włożyła Koronę Królewską, obdarzyła go nieoszacowaną władzą, przynosić ulgę w losie cierpiących, przykładać się do dobra oyczyny i zostawić po sobie niezatarte ślady w opisie dziełw czasywch.

“Ale daleko piękniejsze to powołanie, jeśli będąc od Opatrzności powierzone Niewieście dobrotliwej i wspaniałej, skłania serce iey do wykonywania tkliwych i szlachetnych obowiązków, i jeśli Opatrzność daruje iey, w udziale od władzy Najwyższej, samą tylko prawą czynić dobrodzieystwa i łaski, uchylając od Korony blask promieni, przyćmiewany burzliwościami i ciężkimi kłopotami, a zostawując herbu samą tylko panowanie pokoju, miłości i dobrodzieystw, i jeśli taka Niewiasta, nazwana w Piśmie S. Wielką, przyozdobiona dostojnością Monarchszą, tedy wszystkie iey dni są dniami tryumfu, tryumfu nieustającego, nieokupowanego krwią i łzami narodu, ale połączonego z wiecznemi błogosławieństwami. Ona spogląda na ubogich, słabych swoją opieką przykrywa, porusza serca możnych, a gdy nastąpi koniec iey żywota, umiera, iako sprawiedliwa, w objęciach swych krewnych, których była Aniołem Stróżem, wśród powszechnych jęków narodu, który ją znał z samych tylko cnot i dobrodzieystw. Takie było życie, taka i śmierć Cesarzowej Maryi Fedorowny.”

Potem szanowny autor, wyobraziwszy boleść powszechną narodu na wieść o zgonie Monarchini, przechodzi do opisanja Jej ży-

cia, poświęconego dobroczynności, i stawia nam obraz cnot Jey wysokich, familiynych, publicznych i chrześcijańskich; płomienistej Jey miłości ku Nayaśnieyszemu Małżonkowi i macierzyńskiej czułości ku dzieciom, niespracowanej w staraniach około wychowania młodzi, rzadkiej stateczności w dopełnianiu własnych swoich obowiązków i ustawicznego przebaczenia słabościom cudzym, delikatnego i czulego Jey charakteru, serca otwartego dla słodyczy przyjaźni, uprzejmej wielkości, która się wydawała we wszystkich Jey czynach i mowach, żarliwej miłości oświecenia i żywego uczestnictwa we wszystkim, co tylko się przyczyniało do dobra i sławy Rosyyi; a nakoniec wyłożywszy w dobitnych rysach tkliwe okoliczności dni Jey ostatnich, zamyka następnemi słowy:

„Tak więc zacznijmy łąz wylewać nad popiołami Nayaśniejszey Cesarzowej, którą oycyzna i ubodzy cierpieniami ucisnieni nazywali imieniem Matki, ale nie będziemy wyobrażali, żeśmy w terp marnem uczczeniu dopełnili już w zupełności dżługu naszej wdżeczności. Żywot i śmierć cnotliwych dają nam wielką i budującą naukę, a jeśli z woli Opatrzności nauka ta zsyłana nam jest z wysokości iednego z najsławniejszych w świecie tronów, jeśli oglądamy przed sobą Monarchinią, w ozdobie wszystkich cnot publicznych i prywatnych, i jeśli w końcu widzimy Ją umierającą, z chrześcijańską prawdziwie pokorą, niechże się stanie dla nas nauką ta wysoka moralność, niech posłuży nam za gwiazdę przewodniczą, i niech pozostanie między nami pamięć Niewiasty Wielkiej, która otrzymała niezwiędły wieniec nieśmiertelności, iako podanie narodowe, które oycowie niech opowiadają swym dzieciom, okazując im, iak przystoi żyć i umierać Chrześcianinowi. „

Z Odessy d. 2 Stycznia D. K.

(Z Dziennika Odeskiego.)

Czas mamy teraz wcale przyjemny. Spotykaliśmy rok nowy, mając 13 stopni mrozu i wielkie śniegi. Prawda, że zimno to nie jest wielkie w porównaniu z przeszłorocznem; ale dla nas ono jest zjawiskiem nie zupełnie zwyczajnem. Przeszłoroczna tęga zima nie mogła zagładzić w pamięci naszej owych bezśnieżnych, ciepłych zim, których doświadczaliśmy dawniej.

Jutro otwiera się u nas teatr, przez wydanie opery Włoskiej: Czenerentella. Nie wątpimy, że publiczność, dżługo już pozbawiona słyszenia świetnej muzyki Rossiniego, pospieszy na operę, byleby pogoda również sprzyiała otwarciu teatr.

Temi dniami przybyli do miasta naszego: Jenerał Porucznik Hrabia Witt, Senator Abakumow i Jenerał Porucznik Krassowski.

Z Tyflis d. 12 Grudnia D. K.

Na kwarantannę Gergerską przybyło pod eskortą dwóch kompanij 41 pułku strzelców, 350,000 tumanów i 8 kururów kontrybucyj Perskiej.

Wiadomość o działaniach wojennych
Oddzielnego Korpusu Kaukazkiego.

Następujące wiadomości otrzymaliśmy o dalszych działaniach Jenerała piechoty Emanuela przeciw goralom.

Naczelnicy Bislenciewscy wraz z domami do nich należącemi, żyjący na prawym brzegu Laby u góry Achmet, złożyli za przybyciem tam wojsk naszych, przysięgę wierności Nayaśnieyszemu Cesarzowi pod następującemi warunkami:

1) W zakład wiary mają wydać amantów (zakładników).

2) Nie przyjmować do siebie nikogo z nieprzyjanych Rossyi narodów.

3) Meją w przeciągu miesiąca zwrócić wdwódynasób wszystko to, co tylko zrabowali w granicach Rossyi po zawarciu w 1824 r. przymierza z Rossyyskim Rządem, i oddać wszystkim niewolników w tymże czasie zabranych.

4) Za wszelkie rabunki na przyszłość, płacić będą wtródnasób, a zabódców wydać Rządowi Rossyyskiemu.

5) Dla baczności na ich postęпки, mieć będą n siebie Ruskiego przystawę.

Potem 3cia kolumna, przy której znajdował się sam Jenerał Emanuel, ruszyła 2 Listopada z nad Laby przez rzekę Chodz ku źródłom rzeki Goteheszuko do aułu Bisleneiowskiego Ajteka-Kononowa, gdzie połączyła się z nią 4ta kolumna pod dowództwem Pułkownika Wasmunda, która przybyła także z nad Laby idąc w górę rzeki Chodz.

Ajtek-Kononow władający także autem osiadłym u źródła rzeki Gubss, stawił się z hołdem i powołany do przysięgi na wierność Nayiaśniejszemu Cesarzowi, wydał w zakład rodzonego swego brata i przyrzekł dopełnić wszelkich umów, iakie inni Bisleneiewcy przyjęli. Takim sposobem, podbiwszy ten naród 23 Listopada, obiedwie kolumny dostały się do źródeł rzeki Psefiru na granicy silnego i niepodległego jeszcze Rossyi Abazechskiego narodu. Mieszkańcy poblížszych autów prosili o litość, zgadzając się na złożenie przysięgi; lecz niechcieli dać zakładników, ani też wydać niewolników i zwrócić bydła znajdującego się w ręku różnych prywatnych osób, a zabranego w naszych granicach. Za to nieposłuszeństwo zniszczono poblížsze ich auty. Potem 3cia i 4ta kolumna zastanowiły się, oczekując na dostawę żywności, spóźnionej z powodu złej drogi i wielkiego śniegu.

Jenerał-Major Turczaninow, zostawiony z pierwszą kolumną na uroczysku Chockiem, wyprawił Podpółkownika 39go pułku strzelców Uszakowa, z dwoma kompaniami strzelców, 200 kozakami i jednem działem konnem napowrót ku źródłom Urupa, dla zniszczenia autów zbiegłych Kabardyńców; co też i wykonał Podpółkownik dnia 21 natychmiast, bez żadney straty z naszej strony. A gdy sąsiedni naczelnicy, ukazali się z oświadczeniem postuszeństwa, Podpółkownik Uszakov udał się z nimi do Jenerał-Majora Turczaninowa, i tam wykonali przysięgę na wierność Nayiaśniejszemu Cesarzowi, oddali zakładników, i zobowiązali się wypełnić wszelkie warunki, iakie wypełnili Bisleneiewcy.

Dnia 23 Listopada, pierwsza kolumna połączyła się z drugą, która pod Pułkownikiem Łukowkinem, nadciągnęła od rzeczki Kumisy. Dnia 24, pierwsza kolumna stanęła u rzeki Laby, dla połączenia się z 3cią i 4tą kolumną. Druga kolumna pozostała na uroczysku Katat, oczekując dziesięciodziennego prowiantu z szańcu S. Jerzego, znajdującego się przy rzece Urupie o 30 wiorst powyżej Zewnętrznego Okopu. Za nadzieją żywności, Jenerał jazdy Emanuel, podał projekt wkroczenia w granice narodu Abazechskiego około rzeki Białej.

Tym sposobem Jenerał jazdy Emanuel, korzysta z zimy, końcem usmierzenia góralskich ludów, które w czasie lata mogą ukrywać się pomiędzy niedostępными wierzchołkami Kaukazu. Przedsięwzięciom jego sprzyjają szczęśliwe okoliczności terażniejszey wojny, pozbawiające tych łupieżców wszelkiej nadziei opieki Ottomańskiej.

Z Paryża d. 27 Stycznia.

Dziś w południe N. Król Jmć otworzył tegoroczne posiedzenia Izb mową następującą:

“Mości Panowie! Z ukontentowaniem widzę Was corocznie około Mojego tronu zgromadzonych, dla naradzania się ze Mną o wielkich sprawach ludu Meiego. To ukontentowanie jest dziś tem większe, że Wam mogę pocieszące udzielenia uczynić i ważne prace powierzyć. — Stosunki Moie z Mocarstwami zagranicznymi są ciągle przyjacielskie. Zapewnienia, które od Moich Sprzymierzyńców odbieram, ręczą Mi, że mimo krwawych zdarzeń na Wschodzie, pokój w reszcie Europy nie będzie przerwany. Dla przyspieszenia uspokojenia Grecyi, posłałem za porozumieniem się z Anglią i Rosyją dwuzięć wojsk Moich do Grecyi. Sam widok kilkunastu tysięcy Francuzów, gotowych do skutecznego poruczonego im chwalebego zlecenia, był dostatecznym do przywrócenia tej sławnej, ale długą pustoszonyj ziemi spokoyności i bezpieczeństwa. Tam, równie jak pod Navarino, połączenie bander okazało światu z jakim uszanowaniem i wiernością trzy Króny dopełniają swych umów, i żołnierze Moi z ukontentowaniem wspomnią rzetelną pomoc, której od marynarki Angielskiej doznali. Przez podane Porcie formalne oświadczenie Merea i pobliskie wyspy wzięte są pod opiekę trzech Mocarstw. Wroczyły ten akt czyni zbytecznym dłuższe osadzenie tego kraju. Nie przestaję dopomagać Grekom do wydobycia się z gruzów, i okręty Moie przywożą Chrześcijańskich niewolników na łono ich rodzin, którym podobna wspierałomyślność przywróciła oyczyznę i wolność. Tak wielka staranność nie będzie próżną. Mam przyczynę do wierzenia, że Porta, lepiej doradzona, nie będzie się dłużej sprzeciwiała skutecznemu traktatu z dnia 6 Lipca; i spodziewać się można, iż pierwsze to zbliżenie się przyspieszy pokój na Wschodzie. — Stan Hiszpanii dozwolił

Mi cofnąć wojska, które tam zostawiłem pod zarządzeniem N. Króla Junci Katolickiego. Żołnierze Moi powrócili do oyczyny, odbierając w całej drodze, należący się przedziwnej karności szacunek i podziwienie. Znaczne Summy zaliczone zostały rządowi Hiszpańskiemu, i niedawno zawarta została umowa zapewniająca ich zwrot. — Nadzieja, którą jeszcze mam, iż od Deja Algierskiego otrzymam słuszne zadosyć uczynienie, wstrzymała Mnie od użycia środków, których może użyć będę musiał dla jego ukarania; ztem wszystkiem nie zaniedbam niczego dla słonienia handlu Francuzkiego przeciw napuści i rozboiowi, i przykłady nauczyły już Algierczyków, że nie potrafią uść baczności Moich okrętów. — Zobowiązania się byłej Francuzkiej osady (Haity) doznały w skutecznieniu trudności, a przekonaawszy się o niemożności, zezwoliłem na układy, zapewniające sprawę osadników i handlu. — Wielu Moich poddanych ponieśli straty przez przedsięwzięcie przez Cesarza Brazylii wczasowej wojny z Buénos-Ayres środki, bo zabrane im zostały okręty. Zatwierdzona niedawno przezemnie umowa zapewnia im zwrot ich własności i słuszne wynagrodzenie. Tak w tej, jako też innych okazyjach marynarka Francuzka okazała się godną swego powołania i zasłużyła na Moją pochwałę. — Wstrząśnienia w niektórych nowych w południowej Ameryce krajach, okazywały niepewność ich politycznego położenia i utrudniały zaprowadzenie regularnych stosunków. Lecz nie daleką zapewne jest chwila, w której dla użytku Moich poddanych nadać będą mógł tym stosunkom stałość; tymczasem strzeżenie ich interessów powierzyłem Konsułom. — Takie jest, Moi Panowie, szczęśliwe położenie naszych stosunków z zagranicznymi Mocarstwami. Jakie bądź zresztą w przyszłości

maszają wypadki, nigdy nie zapomnę, że chwala Francyi jest powierzona Mi świętem dobrem, iż honor strzeżenia tey jest najpiękniejszą prerogatywą Mey Korony. — Porządek i pokój panują wewnątrz królestwa; przemysł Francuzki jest teraz słusznie więdszej ceniony i przez codzienne nowe postępy zasługuje na chwałę. Na które części naszego rolnictwa i handlu znajdują się w cierpiącym stanie; ale spodziewam się, iż to tle będzie złagodzone, jeżeli zupełnie nie podobna go usunąć. — Długie deszcze i spożycie żmów nabawiły Mój rząd przez kilka tygodni kłopotem. Dręcząca niepewność względem stanu naszych potrzeb musiała jednak za powzięciem pewniejszych wiadomości wkrótce zniknąć. Żywność jest dla wszystkich zabezpieczona, a lubo wysoka cena żyta która z bogactwa rolnika, jest na niejaki czas dla ubogich utciążliwą, Opatrzność utworzyła jednak dobroczynność, która wspiera cierpiących. — Prassy używają zupełney wolności; a jeżeli zdarzy się nadużycie, upadające wolność druku, bywa zaraz podług ustaw ukarane. — Potrzeba utrzymania Religii owców naszych i zastolenia tey przeciw pociśkowi, skłoniła Mnie do przedsięwzięcia po dokładnem rozważaniu potrzebnych środków, nadających moc ustawom i zapewniających uszanowanie dla Duchownych. — Udzielony Wam będzie stan skarbu naszego. Dowiedcie się z niego z ukontentowaniem, że przychód przewyższył budżet r. 1828. Przewyżka ta nie zmniejszyła jednak systemu oszczędności. — Naradzać się na terazniejszych posiedzeniach będziecie nad licznymi i ważnymi projektami do ustaw. (Tu wymienione są niektóre się mniemające projekta): — Każdy dzień przekonywa Mnie o żliwości moich do Mnie ludów i przyjęty obowiązek poświęcenia Mego życia jego szczęściu, które się ten świę-

szym. To szlachetne powołanie, do którego dopełnienia, Mci Panowie, przyłożyd się zachęcie, nabierać powinno coraz większy rozciągłości. Doświadczenie obaliło szat nierozsądných teoryj; Francya wie tak dobrze, iak Wy, na iakich podstawach opiera się tey dobro, a jeżeliby kto chciał ostatniego szukać gdzie indziej, iak w szczerem połączeniu Władzy Królewskiej i uświęconey przez konstytucyją wolności, ściagnie na siebie nienawiść Francyi. Wy, Mci Panowie, jesteście powołanemi do ściślejszego spoleśnia i utwierdzenia tego połączenia. Dopełnijcie tego pocieszającego zlecenia; iako wierni poddani i uczołwi Francuzi, a Król Wasz nie odmówi Wam swej pomocy i oczekuje Was wdzięczność publiczna. „

Monitor donosi co następuje: Statki składające konwoy z Morei, o którego odplytnieniu donieśliśmy, będąc w drodze przez wiatr rozpedzone lub w żegludze wstrzymane, przybyszą z wolna do Tułonu. Oddział, który napowrot przywożą do Francyi, składa się z przychodzących do zdrowia, chorych mogących wziąć na okręty, żołnierzy, którym czas służby upłynął i całych liniowych pułków 33 i 46go. Pułk 29ty jest także do powrotu przeznaczony. Wszystkie te woyska odbędą w lazarecie Marseljskim kwarantannę, do czego poczynione zostały potrzebne urządzenia. Przywiezione przez skrzydłowego Adjutanta Ministra wojennego P. Ligniville, wykazy, dowodzą, iż stan zdrowia dywizyi nagle się polepszył. Nie wiele umieszczono w szpitalu nowych chorych, i prędko przychodzą do zdrowia. Jenerał Maison pisze nawet, iż wkrótce liczba chorych nie przemiesie liczby iaka bywa w zwyczajnych osadach, co przypisać należy troskliwej administracyi; wygodniejszem kwarterem flagodniejszemu powiatu, które teraz w Morei panuje.

Lord Cochrane zniżył swoje pretensye do rządu Greckiego o 20,000 funtów szterlingów i został przy tytule Wielkiego Admirała. Podług najnowszych doniesień znajduje się teraz w Malcie i wkrótce tu ma przybyć.

Sławny wynalazca i dyrektor telegrafów od ich zaprowadzenia w r. 1792, P. Chappe, zmarł tu onegdaj.

— Dnia 30. —

Na wczorajszym posiedzeniu Izba Deputowanych przystąpiła do obioru kandydatów na Prezesa, i po obliczeniu kresek P.P. Royer-Collard, Sebastiani, Kaź: Perrier i Berbis ogłoszonymi zostali kandydatami, Wielu sądzi, iż Król zamianuje Prezesem Royer-Collard.

Xiężna Berry dała dnia 28 b. m. drugi bal maskowy, na którym znajdowało się więcej jeszcze osób, niż na pierwszym, bo przeszło 1000.

Izba Parów na onegdajszym posiedzeniu wyznaczyła deputacją do ułożenia adresu do Króla, który jak będzie ułożony zbierze się Izba. Wyznaczyła także komisją do zdawania sprawy o podawanych prośbach.

Dnia 23go b. m. podczas największego mrozu tej zimy, ubito w okolicy Hawru psa wściekłego.

Z Lizbony d. 11 Stycznia.

Dnia 6 b. m. były u Don Miguela wielkie pokoje i ucałowanie ręki. Gazeta dworska zawiera rozkaz, aby Dwór zawdziął na miesiąc żałobę po zmarłej Cesarzowej Rosyi Matce.

Wczoraj w wieczór wybuchną tu miało powstanie, którego celem było złożyć z tronu Don Miguela. Liczne patrole żołnierzy policyjnych przebiegały przez całą noc

ulice, a jenerałowie i wyżsi urzędnicy znajdowali się na podoręczu. Zamiar spiskowych zdawał się być opanować zamek San Jorge i wieżę San Julao, uwolnić więźniów i wykrzyknąć Królową Donna Maryą II. Pomiędzy osadą znajdować się mieli uczestnicy spisku, ale nowy Gubernator Tellez Jordao przez swoją odwagę zniszczył ich zamysł. Plan układany był w największym sekrecie; słysząc także, iż ochotnicy z Konstytucyjnego czasu opuścili w tymże czasie domy. Tymczasem wydała się rzecz, i znak przez wypuszczenie kilku rac był zawczasie dany. Jenerał brygady Madeira pospieszył po danym znaku do koszar brygady morskiej i zapytał się żołnierzy dla czego nie udać się na plac Rocio, gdzie ich kółdzy wykrzyknęli Królową Donna Maryą? Niemal byłoby się mu udało nakłonić brygadę do powstania, gdyby kilku officerów nie byli go pochwycili i uwięzili. Oprócz niego uwięziono kilkunastu officerów, pomiędzy którymi znajduje się Podpułkownik artylerji.

Dnia 15go b. m. uda się Don Miguel w processyi do Kościoła katedralnego, dla złożenia Bogu podziękowania za swoje wyzdrowienie.

Wojsko Chavesa nie przybędzie tu, ale uda się do Porto, Aveiro i Figueira.

Z rozkazu Intendenta policyi będzie tu co wieczór między godziną 8 i 9 dzwonił, i na ten znak muszą być wszystkie kawiarnie i szynkownie po zamknięte.

Dnia dzisiejszego odpłynęła ząd eskadra Don Miguela, iak się zdaie do krążenie około wysp Azorskich, dla zabronienia wylądowania wychodniom Portugalskim. Wszystkie wojska odebrały rozkaz udania się nad brzo gi morskie. Mówią nawet o rozkazie do uzbrojenia wiości.

DODATEK

DO N^{RO} 13.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 15 LUTEGO 1829 ROKU W NIEDZIELĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° r.	Therm: czyli stopniom i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Lute:	cali lin:	stopnie	stop:			
god: 7	27 6, 421	—11. 0	80	Zachodni mocny	Pochmurno	Snieg.
12	" 7, 481	— 6 9	79	Połud: Ws. słaby	Pogoda z chmur:	
10. 3	" 7, 701	— 7. 0	79	" "	Pogoda	
9	" 9, 240	—14. 1	90	" "	Chmury	
7	27 11, 056	—10. 6	91	Połud: Ws. mocny	Pochmurno	Snieg.
11. 12	" 10, 681	— 8. 3	79	" "	Pogoda z chmur:	
3	" 10, 872	— 9. 0	80	" "	" "	
9	" 11, 209	—10. 2	89	Wschodni mocny	Pochmurno	
7	27 11, 196	—10. 8	89	Wschodni słaby	Pochmurno	Snieg.
12. 12	" 10, 872	— 8. 3	76	" "	" "	
3	" 10, 600	— 8. 7	78	" "	Pogoda z chmur:	
9	" 11, 173	—16. 6	88	" "	" "	
7	27 8, 742	—21. 4	88	Zachodni słaby	Pogoda z chmur:	
13. 12	" 7, 868	—12. 9	81	Połn: Za. słaby	Pogoda	
8	" 7, 231	—12. 5	80	Połud: Za. słaby	" "	
2	" 5, 633	—17. 2	87	żaden	Pogoda z chmur:	

J. K. Steczkowski, A. O. A.

— Z Krakowa —

Wyciąg Obserwacji Meteorologicznych
z Miesiąca Stycznia 1829 r.

Naywiększe ciepło d. 31 + 3.°1
Naymniejsze d. 22 — 23.°4
Średnie — 6. 063

Naywyższy stan Barom: d. 14 . 27° 9." 363	Naywiększa wilgoć d. 25 i 30	96
Nayniższy . . . d. 30 . 27 0. 208	Naymniejsza d. 6 .	61
Średni , 27 5. 090	Średnia	87

Dni pogodnych 4. Pogodnych z chmurami 3. Pochmurnych 24. Mgły 2. Śniegów 13. Wicher 1. Wiatr panujący wschodni. — W Krakowie dnia 5 Lutego 1829 roku.

J. K. Steczkowski, A. O. A.

Z Madrytu d. 19 Stycznia.

Królowa choruje na garło, lecz ostatni bulletyn z dnia 18 b. m. wyraża: że spokojnie noc przepędziła i boleść zwolniała. Król miał także zachorować na podagrę.

Rząd nasz posłał nadzwyczajnego gońca do Londynu z pismem dotyczącem się układów między Hiszpanią i Anglią względem Don Miguela, i Poseł nasz ma oświadczyć Xięciu Wellington, że nieprzełamane trudności nie każą się spodziewać prędkiego przywrócenia spokojności w Portugalii. Przy niedostatku pieniędzy i niezgody pomiędzy stronnikami Królowej Matki i Don Miguela, zwiększa się codziennie liczba przyjaciół konstytucji i Donna Maryi. Rząd nasz miał odmówić pośrednictwa w tej sprawie. Gdy pierwszy oddział wychodźców Portugalskich odpłynął z Portsmutu, uwiadomił zaraz Poseł nasz w Londynie nasz Dwór, który wysłał gońca z tem doniesieniem do Lizbony.

Z Londynu d. 27 Stycznia.

N. Król Jmość ziedzie tu dnia 3 Lutego, a nazajutrz Xzę Northumberlandy wykonać ma przysięgę jako Lord Namiestnik Irlandyi. Jeżeli zdrowie J. K. Mci dozwoli, tedy osobiście zagał posiedzenia Parlamentu i aż do ich ukończenia mieszkać będzie w pałacu St. James.

Potwierdza się wiadomość, że wkrótce przybędzie tu jako nadzwyczajny Poseł Rosyjski Hr. Matuszewic. Celem jego poselstwa być ma umowienie podstawy do układów o pokój z Portą.

Dziś rano nadeszła tu z Wiednie sztafeta z doniesieniem o skłonnościach do pokoju Porty. Słychać, że Dywanowi podana została wspólna nota gabinetów Angielskiego i Francuzkiego względem wojny z Rosyją, na którą Reis-Effendy odpowiedział: jeżeli Rosyja prawdziwie pragnie pokoju i zechce umiarkować swoje żądania, tedy Porta za pośrednictwem obu Dworów wniydzie z nią w układy.

Ciągle odbywają się gabinetowe rady; wczorajsza trwała trzy godziny.

Angielski Kommodor Staines otrzymał osobiście od Rosyjskiego Admirala Ricord zapewnienie, że osadnicze towary przechodzić mogą przez Dardanelle.

Słychać, iż Margr. Chandos, jeden z najzaciętszych przeciwników Katolików, otrzyma urząd naczelnego Sekretarza Irlandyi.

Przyjaciele obywatelskiej i religijnej wolności dali dnia 21 b. m. wielką ucztę, podczas ktorej P. O' Connel wniósł zdrowie: "Sumnienie zostaje pod władzą Boga, do którego żaden człowiek mięszać się nie powinien., Zdrowie to kilkokrotnie powtórzone zostało.

W Armagh i Cavan nastąpiły przeciwne Katolikom zgromadzenia, z których pierwsze składało się z 50,000, a drugie z 20,000 głów.

Podług doniesień z Bogoty pod dniami 7 Listopada, były Viceprezydent Rzeczypospolitej Kolumbii, Jenerał Santander, został jako spiskowy przeciw krainowi na śmierć skazany. Wyrok posłany był po zatwierdzeniu do Rady stanu, która jak sądzą karp śmierci zamieni na wieczne wygnanie. Zresztą panuje w Kolumbii spokojność.

Z Bruxelli d. 26 Stycznia.

Sprawiający interesy Ziedneczonych Stanów północnej Ameryki przy naszym

Dworze, P. Hughes, miał zaszczytłożyć N. Królowi Jmci na prywatnem posłuchaniu dwa listy Prezydenta Quincy Adams. Pierwszy zawiera życzenia względem urodzenia się córki Xcia Fryderyka Niderlandzkiego, w drugim J. K. M. proszony jest o przyjęcie pośrednictwa do oznaczenia granic między Zjednoczonymi Stanami i Angielskimi posiadłościami w Ameryce.

Nuncyusz Papieżki Prałat Capaccini ebieżdza teraz prowincye Flandryi.

W kopalni węgla we wsi Xcia Aremberh natrafiono w głębokości 150 łokci na bogatą żyłę żelaza.

Dziś przejechał przez miasto nasze biegnący z Wiednia do Londynu Posłaniec stanu.

Z Sztokolmu d. 23 Stycznia.

W nocy z d. 20 na 21 b. m. J. K. Wysokość Następczyni tronu na pociechę rodziny Królewskiej i całego państwa rozwiązana została synem, który otrzyma na chrzcie imię Oskar. J. K. M. nadał nowo narodzonemu Xciu tytuł Xcia Wschodniej Gotlandyi. Słychać, iż w przyszłą Srodę zostanie ochrzczony i trzymać go do chrztu będzie deputacyia od 4 seymniących Stanów, mając na czole Marszałka seymowego.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 15go b. m., daną będzie bardzo zabawna Komedya

w 5ciu aktach, pierwszy raz wierszem grana, z dzieł nieśmiertelnego Molieta, przełożona przez Kowalskiego, pod tytuł: *Skąpiec*, w ktorej to sztuce JP. Nowakowski w roli *Skąpca*, a JP. Rudkiewicz w roli *Jakoba*, przybyli Artyści Dramatyczni, Teatru Lwowskiego, będą mieli zaszczyt po raz drugi polecić się łaskawym względóm Przewietney Publiczności.

W następujący Wtorek, to jest dnia 17 b. m., na benefis Wiktoryi Winnickiej, daną będzie wcale nowa Wielka Czarodzieysko-Rycerska Melodrama w 3ch aktach, z maszynami, tablami, transparentowemi dekoracyjami, z deszczem brylantowym i Greckim ogniem, pod tytułem: *Złota Róża*, czyli *Zamek Zaczarowany*.

W przyszły Piątek, to jest dnia 20 b. m., na dochód JP. Jena Nep: Nowakowskiego, Śpiewaka i Artyaty Dramatycznego przy teatrze Lwowskim, w nagrodę za odegranie ról gościnnych, przedstawiona będzie ulubiona wszędzie Komedya w 3ch aktach wierszem przez Hr. Alex: Fredra napisana, pod tytuł: *Pan Geldhab Przybysza spanoszony*. — Poczem nastąpi nowa narodowa Komedyo-Opera w 1 akcie, na teatrze Lwowskim wielokrotnie z upodobaniem przyjmowana, pod tytuł: *Ślachta czynszowa*, czyli *Kłótwa o Wiatr*: Muzyka do śpiewek w tej Komedyo-Operze, jest układu J. N. Nowakowskiego.

DONIESIENIA.

Prezes Trybunału Pierwszey Instancyi &c.

Gdy Senat Rządzący Reskryptem w dniu 20 Stycznia r. b. do L. 4993 wydanym, Pana Onufrego Męcińskiego sprawującego nateraz obowiązki Assessora przy Trybunale Iwszey Instancyi mianował Pisarzem tegoż Trybunału, zawiadomia się przeto o tem strony interes-

osowane, aby w przypadkach nieukończony jakiej przez tegoż P. Męcińskiego delegacji w sprawach cywilnych lub handlowych, stósownie do Art: 110 K. P. S. postąpić mogły przez podanie do Praesidium noty o delegowanie innego członka Trybunału.

W Krakowie dnia 29 Stycznia 1829 r.

Mąkowski.
Strzelbicki, Zast: Sekr.

Trybunał Pierwszey Instancyi &c.

Gdy Senat Rządzący Reskrytem w dniu 20 Stycznia r. b. do L. 4993 wydanym, Pana Ignacego Rogalskiego Notaryusza publicznego w kraiu tuteyszym mianował Prokuratorem przy Sądzie Appellacyiny, zawiadomia się zatem osoby interes w tem mieć mogące, iż po upływie trzecziesięcznego terminu kaucya do urzędu Notaryalnego przywiązana temuż Panu Rogalskiemu wydana będzie; jeżeliby zatem kto formować chciał jaką do pomienionego Pani Rogalskiego pretensyją ma w przeciągu rzeczonego terminu zgłosić się. — Przytem zaś podaje się do wiadomości, iż akta Notaryalne przez Pana Rogalskiego przyjęte u Pana Notaryusza Dorau znajdować się będą; mający więc potrzebę wymowiania z tychże akt wypisów do Pana Notaryusza Dorau udawać się mają.

W Krakowie dnia 29 Stycznia 1829 r.

Mąkowski.
Strzelbicki, Zast: Sekr.

Sąd Appellacyiny etc.

Gdy Senat Rządzący Reskrytem swym z dnia 16 Stycznia r. b. Nr. 112 Jacka Kurliotskiego od obowiązków Woźnego przy Sądzie Pokoju Okręgu Igo usunął, Sąd Appellacyiny ogłaszając konkurs na tę posadę, z określeniem terminu ubiegania się do dnia 28 Lutego r. b. Nr. 829, posadę tę pezwstać chcącym oświadczą, iż z prośbami swemi przy załączeniu świadectw zdadności, i dobrej konduity do Sgdu Pokoju Okręgu Igo udać się winni.

W Krakowie dnia 28 Stycznia 1829 r.

Nikorowicz.
Raubuch, Sekr: S. A.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Policyi &c.

W wykonaniu Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 3 b. m. do L. 438 D. G. S. zapadłej, podaje do publiczney wiadomości, iż w dniu 28 Lutego r. b. odbywać się będzie w Białym Wydziale Spraw Wewnętrznych i Policyi o godzinie 10 ranney publiczna Licytacya sprzedaż na dziedzictwo, Realności szpitalney S. Ducha na Wesoły pod L. 190 przy Ulicy Lubicz w Gminie Smey M. Krakowa sytuowanej, w possessyi Emphiteutychney niegdy P. Kajetana Wytyszkiewicza będącey, a to więcęcy nad summę szacunkiem w kwocie Złp. 9381 gr. 16 za cały grunt i Superstructa ustanowioną dającymu, z której połowa przy gruncie pozostanie. A lubo Realność wspomniona już poprzednio wystawiona była na Licytacyją z podzieleniem oneyże, na cztery części, gdy jednak 3/4 części plus offerentów nieznalazły, zaczęm na teraz całkowicie sprzedaną będzie pol warunkami przed rozpoczęciem Licytacyi odczytać się mającemi. Mający zatem chęć nabycia tej Realności (wyjawszy Starozakonnych) zechcą się w terminie, i miejscu opatrzeni w Vadium Złp. 940 wynoszące zgłosić.

W Krakowie dnia 8 Lutego 1829 r.

Michałowski.
Konwicki, Sekr: Wydz.

Na żądanie Antoniny Czupczyńskiej wdowy z polecenia Wys: Trybunału W. M. Krakowa z Okręgiem, jedna para koni gniadych roboczych po śmierci Wincentego Czupczyńskiego pozostałych w Krakowie na końskim targu we Wtorek w dniu 17 Lutego r. b. o godzinie 11 rano przez publiczną Licytacyją przed podpisanym Notaryuszem sprzedanemi będą.

W Krakowie dnia 13 Lutego 1829 r.

Leo Pszczółkowski, N. P.